

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/482/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712204586
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2013:2712204586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: Tomáš Kušnír, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcom: v 1. rade: M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., štátny občan SR, v 2. rade: O. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. X, XXX XX I., štátny občan SR, v 3. rade: Z. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 5 712,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom v 1. až 3. rade súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Skalica dňa 29.06.2012 návrh, ktorým navrhol zaviazat' rozsudkom odporcov v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 5 712,56 eur, úrok z omeškania vo výške 448,96 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5 032,38 eur od 1.6.2011 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh zdôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislave (ďalej v texte označovaný aj ako právny „predchodca navrhovateľa“ alebo „pôvodný veriteľ“), na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 08.06.2010 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“) a ďalej tvrdil, že jeho právny predchodca uzavrel s odporcom v 1. rade dňa 21.11.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach platných ku dňu podpísania zmluvy o úvere. Odporcovia v 2. a 3. rade prevzali na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 - §507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 5 812,56 eur, ktorá pozostáva z istiny 5 132,38 eur, riadneho úroku 0 eur, úroku z omeškania 680,18 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok. Po postúpení pohľadávky ku dňu podania návrhu odporcovia uhradili v splátkach sumu 100 eur. Odporca v 3. rade uznal vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku a zároveň uznal aj náklady inkasného konania, ktoré si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu, iba odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávok a odkazom na ustanovenia Obchodného zákonníka súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu výzvou zo dňa 10.07.2012. Súd požadoval po navrhovateľovi bližšie uviesť čo konkrétne tvorí istinu 5 132,38 eur, najmä

či zahŕňa aj úroky z úveru a v akej časti, resp. iné poplatky a príslušenstvo, ako bol vypočítaný úrok z omeškania vo výške 680,18 eur (uviesť kedy sa odporca dostal do omeškania, z akej sumy, za aké obdobie je úrok z omeškania počítaný a aká bola výška sadzby úroku z omeškania), prípadne či odporcovi boli účtované iné poplatky, sankcie, zmluvné pokuty. Bol vyzvaný, aby uviedol koľko splátok a v akej výške odporca celkovo zaplatil a ako boli tieto splátky započítané. Súd vyzval navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy, z ktorých bude mať súd preukázanú dlžnú sumu a z čoho táto suma pozostáva (napr. výpisy z účtu, sadzobník poplatkov, prehľad splátok a pod.).

Na výzvu navrhovateľ reagoval písomným podaním tak, že dňa 13.11.2012 zaslal súdu zostavu prehľadu transakcií úveru (platobnú históriu odporcu) a vo svojej odpovedi uviedol, že v zmysle čl. III. bodu 7. Zmluvy je odporca povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 26,40 % ročne. Ďalej uviedol, že istina vo výške 5 132,38 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatku za správu účtu a zo zmluvných úrokov. Odporca v 1. rade dňa 21.11.2005 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3 319,39 eur a z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 716,46 eur.

Právny zástupca navrhovateľa bol vyzvaný (výzva mu bola doručená dňa 16.04.2013), aby do termínu bližšie špecifikoval koľko z istiny 5 132,38 eur predstavuje úrok, poplatky, úroky z omeškania a aké poplatky boli odporcovi účtované a na základe čoho boli odporcovi účtované a aby doložil cenník poplatkov. Právny zástupca na túto výzvu reagoval tak, že zaslal súdu tú istú odpoveď na výzvu súdu ako tú ktorú zaslal súdu dňa 13.11.2012 a súčasne doložil súdu sadzobník poplatkov pre účelový a bezúčelový úver, z ktorého vyplýva, spracovateľský poplatok vo výške 2 % z objemu úveru, min. 66,39 eur, poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne, poplatok za prvú upomienku vo výške 6,64 eur, poplatok za druhú upomienku 16,60 eur a poplatok za tretiu upomienku 23,24 eur.

Navrhovateľ, právny zástupca navrhovateľa a odporca v 2. rade sa na pojednávanie nedostavili, hoci naň boli riadne a včas predvolaní. Právny zástupca navrhovateľa svojím podaním zo dňa 09.05.2013 ospravedlnil svoju neprítomnosť na súdnom pojednávaní a vyslovil súhlas, aby sa pojednávanie konalo i v jeho neprítomnosti. Odporca v 2. rade svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil.

Súd preto vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a odporcov v 2. a 3. rade a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy s tým, že sa jedná o vec, ktorú možno rozhodnúť na základe listinných dôkazov.

Odporcovia v 1. a v 3. rade sa na pojednávanie dostavili, rozhodnutie vo veci samej ponechali na úvahe súdu.

Súd vykonal dokazovanie, zmluvou o splátkovom úvere, dohodou o ručení, dohodou o zabezpečení úveru životným poistením, VOP, dohodou o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok a k nej príloha č. 1, pokusom o zmier, výzvou súdu PZ navrhovateľa, odpoveďou na výzvu súdu, výpisom z účtu odporcu v 1. rade a sadzobníkom výsluchom odporcu v 1. a v 2. rade a zistil tento skutkový stav veci:

Odporca v 1. rade dal vyjadrenie, že si vzal od pôvodného veriteľa úver. Nevedel uviesť akú sumu pôvodnému veriteľovi splatil, nakoľko mu posielal nejaké splátky a súčasne aj jeho zamestnávateľ za neho zasielal splátky od banky nedostal 3 319,39 eur (100.000,-Sk), ale iba 3 253 eur (98.000,-Sk), pričom rozdiel vo výške 66,39 eur (2.000,-Sk) si banka hneď strhla ako poplatok. Odporca vo vyjadrení ďalej uviedol, že nevie prečo je Z. V. žalovaná ako odporkyňa v treťom rade, nakoľko ona u zmluvy o úvere nebola, pričom ručiteľa robil iba O. Q. označený ako odporca v 2. rade. Prostriedky z úveru použil odporca v 1. rade, ktorý býva spolu s odporkyňou v 3. rade do domácnosti. Odporca sa ďalej vyjadril, že ho navrhovateľ doma nenašiel a že jeho družka odporkyňa v 3. rade podpísala s navrhovateľom, že od nich prebrala nejaké listiny.

Odporca v 1. rade pri výsluchu uviedol, že je to už dávno v roku 2005, čo uzavrel s pôvodným veriteľom zmluvu, podľa ktorej mu sporiteľňa vyplatila 3 253 eur (98.000,-Sk). Sumu 66,39 eur (2.000,-Sk) si pôvodný veriteľ strhol ako poplatok bez jeho súhlasu, zmluvu o splátkovom úvere dostal od súdu spolu s predvolaním. Po nahliadnutí na dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku vypovedal, že on takúto listinu nepodpísal a že ani jeho družka odporkyňa v 3. rade tento dokument nepodpísala. Ďalej uviedol, že pretože žije s odporkyňou v 3. rade v spoločnej domácnosti, vie, že bol u nich nejaký pán

zo spoločnosti navrhovateľa, ktorý jej povedal, že listinu má podpísať, a že je to listina pre odporcu v 1. rade. Povedal jej, že iba prevezme za odporcu v 1. rade dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku. Odporca v 1. rade ďalej uviedol, že odporkyňa v 3. rade určite nechcela pristúpiť k dlhu, teda popri ňom splácať dlh. Ďalej uviedol, že všetky údaje do zmluvy dávala banka, nedohadoval si ani výšku splátok, ani splatnosť splátky, ani splatnosť úrokov. Odporca v 2. rade za úver ručil. Odporca v 1. rade nikdy dlh navrhovateľa neuznal, ani si s ním nedohodol splátky. Pôvodnému veriteľovi platil priamo u prepážky v pobočke banky v Holíči, doklady o tom nemá. Keď mu banka schválila úver a pripísala mu peniaze na účet, peniaze si vybral v hotovosti. Poplatky za upomienky si nedohadoval. Nepamätá si, či bolo v zmluve, že bude platiť úrok z omeškania 26,40 % ročne. Pre prípad úspechu si náhradu trov konania neuplatnil.

Odporkyňa v 3. rade pri výsluchu uviedla, že je družkou odporcu v 1. rade a bývajú spolu v jednej domácnosti. Bola jej doručená zo súdu na vyjadrenie dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pričom vľavo dole je jej podpis. Pre prípad úspechu, trovy konania priznať nežiadala. Uviedla, že k nim prišiel pán C. zo spoločnosti N. KSI Slovensko, s.r.o., pričom hľadal jej partnera, ktorý vtom čase nebol doma. Uvedený pán jej dal k podpisu dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu s tým, že to má odovzdať odporcovi v 1. rade, pričom uviedol, že iba podpisuje, že preberá pre odporcu v 1. rade listinu. Nevedela o tom, aké právne následky má podpísanie takejto listiny.

Tvrdenie navrhovateľa o existencii písomnej úverovej zmluvy bolo preukázané Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005, z ktorej súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa, resp. veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a odporca v 1. rade v postavení dlžníka podpísali dňa 21.11.2005 pod číslom XXXXXXXXXXXX zmluvu o splátkovom úvere, ktorej obsahom boli upravené práva a povinnosti zmluvných strán. Podľa článku I., označenej ako „predmet zmluvy“ predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume a mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Podľa čl. I bod 2 zmluvy o úvere dlžník vyjadril povinnosť za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Podľa zmluvy o úvere bola výška úveru, ktorú sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi 3 319,39 eur (100.000,-Sk), úver bol špecifikovaný ako spotrebný - bez účelu, úroková sadzba uvedená v zmluve bola premenlivá, v deň podpisu zmluvy vo výške 12,10 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol 2 % z výšky úveru splatný v deň podpisu zmluvy, poplatok za správu úveru 1,66 eur (50,-Sk) mesačne, výška mesačnej splátky 61,20 eur (1 844,-Sk), splátky splatné k 20. dňu v mesiaci, konečná splatnosť úveru 20.10.2012 a splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca. Všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú podľa zmluvy o úvere platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. V bode 4 článku III. dlžník vyjadruje súhlas, aby banka vykonávala inkaso z inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok, a to i v prípade ich zmien v súlade s úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Z článku V - záverečné ustanovenia v bode 1 sa uvádza, že dlžník súhlasí so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách poskytnutých dlžníkovi v súvislosti s bankovým tajomstvom, bonitou dlžníka, spoločným registrom bankových informácií, kde celé ustanovenie je podriadené zákonu o bankách. Článok V bod 2 je ďalším vyhlásením dlžníka, podľa ktorého sa oboznámil s VOP veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa tohto článku V. súd zistil, že sa dlžník a veriteľ majú riadiť v ich právnom vzťahu VOP vydanými bankou a účinnými od 1.8.2002. Z bodu 3 čl. V. vyplýva, že strany mali dohodnúť poradie, v ktorom sa budú riadiť ich vzťahy zo zmluvy o úvere a záväznosť ich poradia. Z čl. V bod 4 obsahuje ustanovenia, z ktorého vyplýva, že strany zvolili za právny predpis, ktorým sa majú riadiť ich právne vzťahy zo zmluvy o úvere Obchodný zákonník, s odkazom na ustanovenie § 262 tohto právneho predpisu. Pod bodom 5 čl. V. je uvedené, že úverová zmluva nadobúda platnosť a účinnosť dňom jej podpísania obidvoma zmluvnými stranami. Súd v zmluve o úvere nenašiel, žeby v nej bolo dohodnuté zabezpečenie úveru, ani podmienky pri neplnení zo zmluvy o úvere, ako tvrdil navrhovateľ v návrhu.

K zmluve bola pripojená Dohoda o ručení zo dňa 21.11.2005. Dohoda o ručení (ďalej iba „Dohoda“) bola na strane Slovenskej sporiteľne a.s. podpísaná dvoma osobami za stranu veriteľa a za ručiteľa odporcom v 2. rade. Podľa dohody má ručiteľ vedomosť o tom, že veriteľ uzavrel dňa 21.11.2005 s dlžníkom, uvedený je odporca v 1. rade zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, podľa ktorej veriteľ dlžníkovi poskytol úver 3 319,39 eur (100.000,-Sk) a podľa čl. II ručiteľ vyhlásil, že podľa § 303 Obchodného zákonníka uspokojí nasledovné pohľadávky veriteľa:

a/ pohľadávku, ktorá vznikla zo Zmluvy o úvere v znení jej neskorších zmien a dodatkov, na základe ktorej poskytol veriteľ úver, ktorý tvorí istina 3 319,39 eur (100.000,-Sk), úroky, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené so zmluvou,
b/ pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti s odstúpením alebo vypovedaním úverovej zmluvy,
c/ pohľadávku na uhradenie nákladov podľa úverovej zmluvy, tejto dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi veriteľom a dlžníkom,
d/ pohľadávku a jej príslušenstvo, ktorá vznikne v dôsledku alebo v súvislosti so zánikom úverovej zmluvy iným spôsobom ako splnením, odstúpením od zmluvy alebo vypovedaním,
e/ pohľadávku a jej príslušenstvo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá vznikne, resp. vznikla v dôsledku alebo v súvislosti s plnením veriteľa dlžníkovi bez právneho dôvodu, ktorý odpadol,
f/ pohľadávku /pohľadávky/ a jej /ich/ príslušenstvo, ktoré vzniknú na základe zmeny právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou, t.j. pohľadávky, vyplývajúce zo zmeny výšky poskytnutých peňažných prostriedkov a pod., alebo nahradením záväzku vyplývajúceho z úverovej zmluvy novým záväzkom, t.j. v prípade privatívnej novácie právneho vzťahu založeného úverovou zmluvou, a to v prípade, ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas, a to aj bez doručenia výzvy dlžníkovi a strany sa dohodli na vylúčení ustanovenia § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka

Podľa čl. II bod 3. ručiteľ sa neodolateľne a bezpodmienečne zaväzuje, že uhradí pohľadávku veriteľa na prvú písomnú výzvu veriteľa obsahujúcu jeho vyhlásenie, že dlžník neuhradil pohľadávku riadne a včas, a to v lehote určenej veriteľom vo výzve, ak táto lehota nie je vo výzve určená, tak v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy, a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníka.

Podľa čl. III. bodu 2 ručiteľ vyhlasuje, že si je vedomý všetkých právnych dôsledkov, súvisiacich s dohodou a zároveň týmto potvrdzuje, že obsah a rozsah záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy a z VOP veriteľa, za ktoré sa zaručuje, je mu známy, vrátane práv a povinností, ktoré z tohto ručenia vyplývajú. V bode 3 vyhlasuje, že sa oboznámil s VOP, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, oboznámil sa so Sadzobníkom, súhlasí s ním, ide o VOP účinné od 1.8.2002. Na dohode je dátum 21.11.2005, miesto Skalica, rukou uvedený podpis pri ručiteľovi a za Slovenskú sporiteľňu a.s. dve mená s funkciami poradca a osobný poradca a dva podpisy.

Z Dohody o zabezpečení úveru životným poistením zo dňa 21.11.2005 súd zistil, že slúži ako zabezpečovací prostriedok pohľadávky veriteľa, pričom bola podpísaná v rovnaký deň ako zmluva o úvere. Dohoda je uzatvorená medzi tromi zmluvnými stranami, a to medzi pôvodným veriteľom, odporcom v 1. rade a L. O., podľa výpovede odporcu 1/ jeho sestry. V zmysle časti 1 článku 1 bod. 1 sa banka a dlžník dohodli, že práva a pohľadávky vyplývajúce z Poistnej zmluvy sa použijú na zabezpečenie pohľadávky. Podľa bodu 2. je obsahom dohody zmluva o zabezpečovacom prevode a zabezpečovacom postúpení pohľadávok z poistnej zmluvy uzatvorená medzi bankou a dlžníkom a zmluva o zabezpečovacom postúpení pohľadávok z poistnej zmluvy uzatvorená medzi bankou a oprávnenou osobou. V zmysle časti 2 článku 1 bod 1. predmetom zmluvy o zabezpečovacom prevode je zabezpečovací prevod všetkých práv a zabezpečovacie postúpenie všetkých pohľadávok dlžníka vyplývajúcich mu z poistného vzťahu založeného poistnou zmluvou. Na dohode sú tri iba rukou uvedené podpisy za banku, za dlžníka a za oprávnenú osobu, bez vypísania ich celých mien v tlačenej forme.

Z „Oznámení o postúpení pohľadávky podľa § 526 OZ z 17.06.2010“ súd zistil, že Slovenská sporiteľňa a.s. /po zmene sídla Tomášikova 48/ Bratislava oznamuje všetkým odporcom, že postupuje pohľadávku 41700 - Spotrebné úvery na Čokoľvek do 1699, číslo úveru/ číslo účtu XXXXXXXXX podľa zmluvy uzatvorenej s M. O. dňa XX.XX.XXXX, postupuje pohľadávku celkom vo výške 5 812,56 eur. Od okamihu doručenia oznámenia majú odporcovia v 1. - 2. rade plniť výlučne na zúčtovacie dáta postupníka, uvedené v oznámení. Iné v oznámení uvedené /okrem podpisov osôb za SLSP a.s. / nie je. Predmetné oznámenie bolo doručené odporcovi v 1. - 2. rade.

Všeobecné obchodné podmienky boli súdu doručené v znení všetkých dodatkov ako ich úplné znenie, účinné od 1.8.2002 v znení Dodatku č. 1 účinného od 1.1.2003, Dodatku č. 2 účinného od 30.9.2003, v znení Dodatku č. 3 účinného od 1.9.2004. U žiadneho z ustanovení takto menených VOP nie je uvedené, ktorým dodatkom sa menilo a ako, či bolo napríklad vypustené alebo do VOP vložené to ktoré ustanovenie a v ktorom čase a keďže dodatkov je celkom 3 bez poznania obsahu toho ktorého dodatku nemožno zistiť, ako boli vo VOP upravené práva a povinnosti banky a odporcu, či obsahovali v čase od

vzniku zmluvy o úvere ustanovenia o spôsobe zániku zmluvy a ďalšie náležitosti, ktoré boli ustanovené ako náležitosti zmluvy o úvere podľa zákona č. 281/2001 Z z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Z Výpisu z účtu odporcu v 1. rade súd zistil, že ho vyhotovila Slovenská sporiteľňa a.s. so začiatkom 11.11.2005 - založenie účtu - suma 100.000 Sk. Dňa 21.11.2005 sú uvedené tieto položky v nasledovnom poradí: schválenie úveru - 100.000 Sk, uzavretie úverovej zmluvy - 100.000 Sk, zaúčtovanie na pohl. poplatok - 2 000 Sk, hot. splátka na úver- 2 000 Sk, odúčt. pohľad. za popl. - 2 000 Sk, bezhotovostné čerpanie úveru- 100 000 Sk. Dňa 30.11.2005 nasleduje zaúčtovanie riadnych úrokov s kap. 336,20 Sk a zaúčtovanie poplatku za vedenie účtu - 50 SK. Dňa 20.12.2005 bola evidovaná prvá bezhotovostná splátka úveru obyv. vo výške 1 646 Sk a dňa 20.12.2005 splátka 198 Sk. Z tohto výpisu z účtu súd zistil, že odporca poukázal do 8.6.2010 na účet celkom 23 584,10 Sk t.j. v prepočte 782,85 eur. Položky v prehľadoch transakcií sú premenlivé mesačne vo výškach úroku, úroku z omeškania. Vo výpise ku dňu 8.6.2010 je uvedený odpis istiny vo výške 5 132,38 eur a odpis úrokov z omeškania zmluvných vo výške 680,18 eur.

Súd k Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uvádza, že ide o formulár s predtlačou, na ktorom v bode 1. 1. uvedený veriteľ - navrhovateľ a v bode 1.2. dlžník meno odporcu v 1. rade s jeho rodným číslom, na tlačive je ďalej bod 1.3. s textom osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Zákona č. 40/1964 Zb. s osobnými údajmi ako aj rodným číslom odporkyne v 3. rade a podpisy overil /č. IP/ 11 s podpisom overujúceho Z. C.. Bod 2. má názov Uznanie záväzku. V bode 2.1. je text, „Osoby uvedené v bode v bode 1.2 a, alebo 1.3. tejto dohody uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. číslo zmluvy/číslo zákazníka XXXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 /ďalej len zmluva/. Dlžná suma pozostáva z istiny 5 132,38 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. Na predtlačí je bod 3. nazvaný Forma splatenia záväzku. Bod 3.1. v predtlačí znie : Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3. tejto dohody sa zaväzujú splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach nasledovne: Výška splátky nie je vyplnená, Dátum splátky /deň v mesiaci/ nie je vyplnený, Dátum prvej splátky nie je vyplnený. Osoby uvedené v bode 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody sa zaväzujú k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy a narastajúcich úrokov z omeškania počas splácania. Osobám uvedeným v bodoch 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody bude bez odkladu vyhotovený a zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktoré zároveň berú na vedomie, že zaslanie tohto splátkového kalendára je len pre informačné účely a nemá vplyv na platnosť tejto dohody. Osoby uvedené v v bode 1.2. a / alebo 1.3. tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. V bode 3.2. je predtlačou uvedené, v prípade, že osoby uvedené v bode 1.2. a, alebo 1.3. tejto dohody nebudú splácať svoj záväzok podľa vyššie dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky.

Bod 4. je nazvaný Rozhodcovská doložka. Text znie: Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom Karloveské rameno, 841 04 Bratislava /Ďalej len rozhodcovský súd/ ak žalujúca strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b/ pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o., Kmeťova 13, 040 01 Košice /ďalej len „rozhodcovský súd“/ jediným rozhodcom ustanoveným predsedom Rozhodcovského súdu alebo c/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu / zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok/ Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

Bod 5. Dohody je nazvaný Záverečné ustanovenia. Podľa 5.1. právne predpisy touto dohodou neupravené sa správajú ustanoveniami platných právnych predpisov, bod 5.2. dohoda je vyhotovená v potrebnom počte rovnopisov, t.j. po jednom pre každého účastníka zmluvy, bod 5.3. zmluvné strany vyhlasujú, že táto dohoda bola uzatvorená vážne, zrozumiteľne a určite, nie v tiesni a ani za nápadne nevýhodných podmienok, pred podpisom si ju prečítali, porozumeli jej obsahu a na znak súhlasu ju podpísali., bod 5.4. dohoda sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami, 5.5. osoby uvedené v bode 1.2. a, alebo 1.3. tejto dohody prehlasujú, že v súlade s § 7 zákona 428/2002 Z. z. súhlasia, aby veriteľ spravoval ich osobné údaje, ktoré mu boli poskytnuté pri uzavieraní tejto dohody, ako aj tie, ktoré veriteľ iným zákonným spôsobom získal počas trvania tejto dohody, alebo aj po jej zániku, pokiaľ je to nevyhnutné na uplatnenie jeho práva z tejto dohody. Dátum a miesto podpisu dohody zmluvnými stranami je uvedené v C., dňa 3.8.2010 a na dohode sú vyznačené miesta pre podpisy dlžníka, IP č. 11 Z. C. / č. IP, meno, priezvisko/, ďalej je vyznačené miesto na podpis osoby prístupujúcej k dlhu a na dohode je vytlačené EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, s IČO-m a DIČ navrhovateľa. Z výpovede odporkyne v 3. rade vyplýva, že na dohodu za okolností, ktoré súd zistil z jej výsluchom, dala svoj vlastnoručný podpis.

Podľa § 262 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v §) 261, sa spravuje týmto zákonom, ods. (2) dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu., ods. 3 touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv, pre ktoré si strany zvolili použitie tohto zákona podľa odseku 1, ak osoba poskytujúca zabezpečenie s tým prejaví súhlas alebo v čase vzniku zabezpečenia vie, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje touto časťou zákona.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nespĺnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, sa použije počas celého tohto polroka

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vl. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. / účinné od 1.1.2009/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
  1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
  2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
  3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
  4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
  5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa

ods. (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná,

podľa ods. (2) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

podľa ods. (3) zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

podľa ods. (4) pri nespnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

podľa ods. (5) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 564 Občianskeho zákonníka ak je čas plnenia ponechaný na vôli dlžníka, určí ho na návrh veriteľa súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi 129/2010 Z.z.

Podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov ustanovení:

§ 25 ods. 1 právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak, ods. (2) ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver

§ 25a ods. (1) právne vzťahy, ktoré vznikli pred 1. januárom 2013 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov,

§ 879m ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. júnom 2010 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 31. mája 2010, ak nie je ustanovené inak."

K právnej kvalifikácii navrhovateľa, že právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 22. 09. 2010, sp. zn. 5 Cdo 196/2009, podľa ktorého účastníci konania nie sú povinní právny nárok právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia veci je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie

je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe / návrhu/ vyhovené. Ak účastník uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú.

Právna otázka vzťahov, ktoré navrhuje navrhovateľ riešiť podľa ustanovení ním uvádzaných ustanovení Obchodného zákonníka už slovenská judikatúra ustálila v mnohých veciach obdobných vecí prejedávanej a dospelo sa k záveru, že právny vzťah založený zmluvou o úvere podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch medzi účastníkmi nie je obchodno-právny, ale občiansko-právny vzťah. Súd zastáva názor, že navrhovateľom tvrdené skutočnosti nemožno podriaďiť pod hypotézu právnej normy § 497 a nasledujúcich ustanovení Obchodného zákonníka, ale základom pre právnu kvalifikáciu záväzkového vzťahu v súdnej veci je zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý dopadá na pôvodný záväzkový vzťah vzniknutý medzi pôvodným veriteľom a odporcami v 1/ a 2/ rade v zmysle prechodných a záverečných ustanovení § 879m OZ a § 25 ods. 1 a § 25a ods. 1 OZ, v konkrétnostiach súdneho prípadu v znení zákona č. 258/2001 Z.z. ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. U tohto zákona sa nejedná iba o právnu úpravu osobitného typu úverovej zmluvy a teda iba absolútny obchod podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, u zákona č. 258/2001 Z.z. ide o právny predpis, upravujúci osobitný typ zmluvy vo všeobecnosti. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch predstavujú samostatný druh súkromnoprávných zmlúv. Z úvodných ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z. je zrejmé, že účelom spotrebiteľského úveru nie je upraviť vzťahy pri podnikaní medzi podnikateľskými subjektmi, ale naopak regulovať vzťahy pri využití produktov podnikania (tovarov a služieb) spotrebiteľmi. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorej bol spotrebiteľský úver poskytnutý na iný účel, ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 označeného zákona). Vzhľadom na takto zákonom zadefinovanú povahu jedného z účastníkov právneho vzťahu vo veci účastníkov, nemožno konštatovať, že by malo ísť o obchodno-právny vzťah. Vzťah medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru a spotrebiteľom nespadá ani pod žiadnu situáciu, vymedzenú v ust. § 261 ods. 2, 3 Obchodného zákonníka. Spotrebiteľský úver nie je špecifickým druhom úveru a preto ani v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka nie je na mieste aplikovať na posudzovaný prípad ustanovenia Obchodného zákonníka. Z hľadiska posudzovaného prípadu je dôležitý aj legislatívny odkaz použitý v § 5 zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý pre prípad odstúpenia od zmluvy odkazuje na § 48 Občianskeho zákonníka, teda nie na použitie ustanovení Obchodného zákonníka, uvedeného v tomto zákone v § 344. Pre všetky uvedené dôvody súd aplikoval na vzťah účastníkov konania predpisy občianskoprávne, najmä Občiansky zákonník, z neho najmä ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, zmluve o pôžičke, splatnosti záväzku, ktorého predmetom je peňažné plnenie, nakoľko dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami vznikla bezúročná zmluva o pôžičke, ktorej platnosť a trvanie, tiež ručiteľský záväzok súd ďalej posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nie Obchodného zákonníka a celý právny vzťah posudzoval aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

Navrhovateľ v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním návrhu, navrhol v zmysle § 80 písm. b/ O.s.p. aby sa rozhodlo o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva. Navrhovateľ je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej a navrhovateľ v návrhovom konaní tvrdil, že mu vznikol nárok na plnenie zo záväzkového vzťahu, všeobecne charakterizovanom v ustanovení § 488 OZ ako právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Svoje tvrdenia vyvodil z právneho vzťahu, ktorým bola písomne uzavretá Zmluva o úvere, uzavretá na jednej strane s pôvodným veriteľom, ktorým bola banka a odporcom v 1. rade na druhej strane, z ktorej bol dlžníkom a odporcovi v 2. rade ako ručiteľom, ktorému z ručiteľského záväzku vyplýva povinnosť v prípade, že dlžník nesplní svoj záväzok plniť na požiadanie veriteľom záväzok za dlžníka a odporcyni v 3. rade ako osobe pristupujúcej k záväzku dlžníka. Navrhovateľ svoj uplatnený nárok odôvodňoval len na základe predloženej predmetnej zmluvy, o ktorej tvrdil, že záväzkový vzťah medzi účastníkmi sa spravuje režimom Obchodného zákonníka. Po oboznámení sa s navrhovateľom predloženým dôkazom, výpisom zo Slovenskej sporiteľne začínajúcim dňom 11.11.2005 založením účtu súd dospel k záveru, že právny vzťah vzniknutý týmto dňom medzi pôvodným veriteľom a dlžníkom a ručiteľom a osobou pristupujúcou k záväzku treba podriaďiť pod hypotézu práve právnej normy ustanovenia § 657 OZ, ktorá dopadá na súdom zistený skutkový stav a ďalej podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov,

v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi a ustanovenia jeho písmena a/, podľa ktorého sa na účely tohto zákona sa rozumie nielen zmluva o úvere ale aj zmluva o pôžičke, obe zadefinované ako spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a podľa písmena b/ ustanovenia obsahom tak zmluvy o úvere ako aj zmluvy o pôžičke je záväzok spotrebiteľa poskytnúť spotrebiteľovi dočasne peňažné prostriedky a spotrebiteľov záväzok ich vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Súd z dôkazu, predloženého navrhovateľom vyvodil, že pôvodný veriteľ prenechal dlžníkovi /odporcovi v 1. rade / peniaze jednak vo výške 2 000,-Sk ešte pred podpisom zmluvy o úvere, datovanej dňom 21.11.2005. Súd z dôkazu vyvodil, že medzi pôvodným veriteľom a odporcom v 1. rade boli uzavreté dňa 21.11.2005 dve zmluvy, jedna bola zmluvou o pôžičke na čiastku 2 000,-Sk, v písomnej zmluve o úvere zo dňa 21.11.2005 označená ako poplatok za poskytnutie úveru, pričom z vyššie citovaného ustanovenia § 657 OZ vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa síce nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom, avšak ak sa uzatvára medzi dodávateľom a spotrebiteľom, čo je splnené z tohto záväzkového vzťahu, vyžaduje sa podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase poskytnutia pôžičky písomná forma, ktorej nedostatok spôsobuje podľa zákona č. 258/2001 Z.z. neplatnosť zmluvy o pôžičke a druhou bola tiež zmluva o úvere na čiastku 98 000,-Sk, uzavretá dňa 21.11.2005. K nedostatku písomnej formy zmluvy o pôžičke ako spotrebiteľskej zmluvy súd dodáva, že aj podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd nemal pochybnosti, že zmluva o pôžičke na sumu 2 000,-Sk vznikla s ostatnými s podstatnými náležitosťami, pretože podľa výpisu z 21.11.2005 je zrejmé, že veriteľom bola Slovenská sporiteľňa, a.s. a dlžník / odporca v 1. rade/ bol špecifikovaný jeho konkrétnym číslom účtu, na ktorý mu boli poukázané 21.11.2005 veriteľom požičané peniaze, ktoré boli dlžníkovi skutočne odovzdané, o čom svedčí výpoveď odporcu 1/, napriek tomu, že banka vyznačila vo výpise bezhotovostné čerpanie dlžníkom dňom 21.11.2005. Súd mal za to, že odovzdaním peňazí dlžníkovi vo výške nie 100 000,-Sk ale iba 98 000,-Sk medzi zmluvnými stranami vznikol právny vzťah z pôžičky dňa 21.11.2005, pri ktorej nebolo navrhovateľom v konaní preukázané, že sa jeho právny predchodca a dlžníci dohodli podľa ustanovenia § 658 ods. 1 OZ na úrokoch ohľadom takejto výšky poskytnutých prostriedkov a bolo potrebné súdom vyvodiť, že pre nedostatok písomnej formy vyžadujúcej sa podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a § 40 ods. 1 OZ sú takéto spotrebiteľské zmluvy o pôžičke zmluvami neplatnými. Súd zistil, že podľa výpisu začínajúcom dňom 11.11.2005 a aj z výpovede odporcu v 1. rade, ktorý uviedol že žiadnu hotovostnú splátku vo výške 2 000,-Sk banke nepoukázal, odporca v 1. rade reálne nedostal pôžičku v požadovanej výške 100 000,-Sk, ale iba vo výške 98 000,-Sk, nakoľko si pôvodný veriteľ uplatnil z čiastky 100 000,-Sk sumu 2 000,-Sk ako poplatok za poskytnutie úveru a odporca v 1. rade mal na svojom účte formálne vykázaných bankou, pripísaných síce 100 000,-Sk, ale dňa 21.11.2005 ich nemohol reálne v takejto výške z účtu vybrať. Je nelogické, že banka najprv odpočíta spracovateľský poplatok, o ktorom ani nie je zrejmé, za aké služby ho pred poskytnutím úveru dlžníkovi účtuje, vyznačí ho na účte dlžníka ešte pred poskytnutím peňazí dlžníkovi, vyznačí hotovostnú splátku od dlžníka v sume 2 000,-Sk a až potom vyznačí čerpanie úveru bezhotovostne vo výške 100 000,-Sk. Z uvedeného súd vyvodil existenciu dvoch pôžičiek poskytnutých odporcovi v 1. rade, jednej vo výške 2 000,-Sk a druhej vo výške 100 000,-Sk s tým, že obe považoval bez dodržania ich písomnej formy za neplatné a za bezúročné a bez poplatkov, pretože úroky a poplatky neboli uvedené v zmluve. Uvedené podľa názoru súdu tiež nasvedčuje tomu, že sa jedná o právny vzťah, vzniknutý zo zmluvy o pôžičke, u ktorej neboli dohodnuté úroky a nie o zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorej má byť jednou z podstatných náležitostí aj záväzok dlžníka zaplatiť úroky, pretože bez tohto záväzku sa jedná poukazom na ustanovenie § 675 OZ o zmluvu o pôžičke. Z výpisu z účtu pôvodného veriteľa jeho deklarováním o hotovostnej splátke dlžníka vo výške 2 000,-Sk povinnosť dlžníka zaplatiť dlh z pôžičky zanikla a súd sa ďalej touto pôžičkou nezaoberal.

V zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka je úver odplatným právnym úkonom. Ekonomickým cieľom finančného úveru je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu (úroky) na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka. Treba konštatovať, že ak by sa aj spravoval záväzkový vzťah účastníkov podľa ustanovení Obchodného zákonníka o úvere, veriteľ nespĺnil svoju povinnosť poskytnúť dlžníkovi pre jeho ekonomické využitie požadovanú výšku finančných prostriedkov, pretože časť úveru inkasoval veriteľ už v deň poskytnutia úveru a súd má za to, že takýto právny úkon veriteľa je podľa ustanovenia § 39 OZ právnym úkonom neplatným, ktorý svojím účelom odporuje zákonu a prieči sa dobrým mravom.

Ak dňa 21.11.2005 umožnil veriteľ odporcovi v 1. rade disponovať sumou 98 000 Sk, bez osobitnej písomnej zmluvy uzavretej na túto čiastku, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol individualizovaný so všetkými náležitosťami, ktoré vyžaduje § 4 ods. 1, 2 zákona 258/2001 a nebola dodržaná zákonom predpísaná forma, bez písomnej zmluvy neexistuje dohoda strán ani o výške úroku z pôžičky a už vôbec nie o poplatkoch, na ktoré si navrhovateľ robil nárok v zmysle sadzobníka.

Plnenie, ktoré požadoval navrhovateľ po odporcovi v 1. rade t.j. dlžníkovi zaplatiť zo zmluvy o úvere z 21.11.2005 bolo tak odporcovi v 1. rade k jeho dispozícii dané iba do výšky 98 000 Sk /3 253 eur/ a vychádzajúc z výpisu z účtu súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ zo zmluvy o úvere o výške úveru 100 000 Sk odpočítal odporcovi v 1. rade bez reálneho poskytnutia sumy 2 000 Sk túto čiastku ako svoju pohľadávku. Teda podľa vykonaného dokazovania do výšky úveru 100 000 Sk ani plnenie veriteľa na úvere neexistovalo. Z výpisu z účtu odporcu v 1. rade súd zistil, že banka počnúc dňom 30.11.2005 zaúčtovala odporcovi v 1. rade riadne úroky s kapitalizáciou vo výške 336,20 Sk, potom poplatok za vedenie účtu 50 Sk, z bezhotovostných splátok poukázaných odporcom v 1. rade banka vždy inkasovala najprv úrok, potom poplatok za vedenie účtu, nasledovalo odúčtovanie úroku z omeškania a zostatok zo splátky, pokiaľ nejaký zostal, zaúčtovala na istinu úveru. Odporca v 1. rade podľa výpisu z účtu zaplatil na splátkach 782,85 eur (23 584,10 Sk) k 8.6.2010, čo je deň, dokedy viedla banka odporcovi v 1. rade účet. Pri závere o neplatnosti zmluvy o pôžičke bolo by možno uplatňovať aj posudzovať nárok navrhovateľa iba z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., podľa ktorého bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a ktorý v ods. 1) cit. ustanovenia ukladá tomu, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, povinnosť obohatenie vydať. Nedostatok písomnej formy právneho úkonu zmluvy o pôžičke zakladá podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch jej neplatnosť pre nedostatok predpísanej formy, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 4 ods. 4 pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda aj pri poskytnutí úveru vo forme pôžičky platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ podľa písmena a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať a táto skutočnosť bola v konaní preukázaná výpisom z účtu odporcu v 1. rade a tiež jeho čiastočným plnením, ním poukázanými splátkami.

Veriteľ, ktorým je na základe zmluvy o postúpení pohľadávky v súčasnosti navrhovateľ, má právo od dlžníka požadovať po ňom aby niečo dal, konkrétne z pôžičky mu vznikne subjektívne právo na vrátenie požičanej veci, zvyčajne peňazí. Nárok na vrátenie pôžičky /peňazí/ mu však vznikne až v dobe, keď sa pôžička stane splatnou. Splatnosť je pojmovým znakom nároku, a až splatnosťou vzniká možnosť uplatnenia práva na súde. V spotrebiteľskej zmluve o pôžičke ako vyplýva z ustanovenia § 4 ods.2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa predpokladá, že doba vrátenia pôžičky je dohodnutá, pretože sa v ustanovení ukladá povinnosť v zmluve uviesť nielen sumu, počet splátok ale aj termíny splátok istiny, teda splatnosť. Splatnosť dlhu môže byť určená dohodou, ustanovená právnym predpisom alebo rozhodnutím orgánu. Súdu nebol predložený žiadny dôkaz k tomu, že zo zmluvy o pôžičke na sumu 98 000,-Sk nastala splatnosť jej vrátenia. Ak nebola splatnosť dlhu určená dohodou ani iným spôsobom, možno podľa § 563 Obč. zák. o splnenie dlhu požiadať dlžníka kedykoľvek a dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Uvedené ustanovenie obsahuje dispozitívne pravidlo dávajúce veriteľovi právo určiť čas plnenia, teda vyvolať splatnosť, ktorá nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Lehota splatnosti pôžičky zo dňa 21.11.2005 síce je uvedená v zmluve o úvere dňom 20.10.2012. Považujúc zmluvu o úvere z 21.11.2005 za neplatnú ohľadom sumy 98.000,-Sk pre jej formálny nedostatok spočívajúci v písomnej forme, nebolo možno akceptovať ani deň skončenia záväzkového vzťahu v nej uvedený dátumom 20.10.2012.

Na splatnosť celej pohľadávky navrhovateľa neexistuje žiadny dôkaz. Navrhovateľ listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 12.6.2012 síce vyzval odporcov v 1. - 3. rade na úhradu sumy vo výške 6 780,57 eur avšak z tohto listu nevyplývalo, že navrhovateľ vyzval odporcov na úhradu dlhu vyplývajúce z predmetného vzťahu, keď z pokusu o zmier sa nedalo zistiť z akého právneho vzťahu mala dlžná suma vzniknúť a taktiež nebolo preukázané, že výzva bola odporcom doručená resp. že by sa dostala do ich dispozície. Návrh podaný navrhovateľom je tak predčasne podaný na súd, pretože ním nebol uplatňovaný existujúci nárok, ktorý sa predpokladá aj pri povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie. V konaní nebol predložený žiadny spôsobilý dôkaz k tomu, že bolo účinne odstúpené podľa tvrdenia navrhovateľa od zmluvy či o pôžičke alebo o úvere, s ktorými by sa spájali účinky zániku zmluvného vzťahu. Na to sa podľa § 34 Občianskeho zákonníka vyžaduje právny úkon, prejav vôle smerujúci najmä

k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. V tomto zmysle nebol predložený ani žiadny dôkaz, z ktorého by sa dalo vyvodiť, že zo strany veriteľa prišlo k takej právnej skutočnosti, ktorá by mu podľa § 344 Obchodného zákonníka dávala možnosť, prípadne dávala možnosť aj druhej zmluvnej strane od zmluvy odstúpiť v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento /Obchodný zákonník/ alebo iný zákon. Z ustanovenia § 48 ods. 2 OZ vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku ruší ex tunc, teda od počiatku. Zánikom zmluvy (odstúpením) zanikajú všetky aj vedľajšie záväzky, ktoré boli od existencie hlavného záväzku závislé. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, peňažné prostriedky, ktoré podľa zmluvy obdržal odporca v 1. rade a dlžil by ich ku dňu odstúpenia od zmluvy by potom boli bezdôvodným obohatením na úkor pôvodného veriteľa, po postúpení pohľadávky navrhovateľa. V prípade zmluvy z 21.11.2005 by išlo o majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu pre nedostatok písomnej formy. Ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať. Dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, a ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, a ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď to zákon výslovne neustanovuje. Z vykonaného dokazovania a záveru o uplatňovaní nároku z pôžičky poskytnutej vo výške 98 000 Sk pre jej predčasnosť uplatnenia návrhu bolo potrebné však celý návrh zamietnuť, aj pri závere, že pri neplatnosti právneho úkonu pri nedodržaní predpísanej formy mohlo prísť k bezdôvodnému obohateniu. Plnenie veriteľovi bolo u pôžičky ponechané na vôľu dlžníka, pretože nebol dohodnutý čas plnenia, ktorý nevyplýva ani z právneho prepisu a nebol určený ani rozhodnutím súdu, veriteľ o to podľa § 564 OZ nepožiadaval. Ak nie je splatná pôžička a neboli dohodnuté ani splátky, nemohol sa dlžník dostať do omeškania s platením peňažného dlhu a preto navrhovateľovi nemožno priznať ani toto príslušenstvo pohľadávky, ani príslušenstvo pohľadávky na úrokoch a ani poplatky, keď navyše úroky a poplatky neboli uvedené v zmluve. Veriteľ ich nemôže požadovať podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, navrhovateľ ich nemohol nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky, ak na ne nemal nárok pôvodný veriteľ. Z týchto dôvodov bolo nutné celý návrh zamietnuť a vzhľadom na predčasnosť podaného návrhu súd neuvádza v rozsudku ani koľko skutočne odporca v 1. rade zo zmluvy o pôžičke dlží

Súd nepriznal právo navrhovateľovi ani na plnenie od ručiteľa ani od osoby pristupujúcej k záväzku dlžníka z nasledovných dôvodov:

V konaní bolo z listinných dôkazov - z Dohody o ručení z 21.11.2005 a z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 3.8.2010 zistené, že odporca v 2. rade mal ručiť za záväzok dlžníka - odporcu v 1. rade, čo odporca v 2. rade potvrdil svojím podpisom na dohode o ručení a odporkyňa v 3. rade pristúpila k záväzku dlžníka, čo potvrdila svojím podpisom na Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Ručenie je zabezpečovacím právnym inštitútom. Právny vzťah vzniknutý z ručenia je vzťahom akcesorickým, závislým svojou existenciou na hlavnom obligačnom záväzku, závisí od existencie záväzku dlžníka na určité plnenie veriteľovi. Ručením sa posilňuje veriteľova pozícia tým, že k hlavnému dlžníkovi pristupuje ďalšia osoba ako dlžník vedľajší. Z ručenia vzniká i záväzok subsidiárny, ktorého podstata spočíva v tom, že ručiteľ nie je na plnenie veriteľovi povinný popri dlžníkovi, ale až po ňom. Obsahom právneho vzťahu vzniknutého z ručenia je právna povinnosť ručiteľa uspokojiť veriteľov nárok, pohľadávku, pokiaľ nárok nespĺní dlžník dobrovoľne, riadne a včas a z obsahu právneho vzťahu ručenia vyplýva ručiteľovi aj oprávnenie domáhať sa voči dlžníkovi, aby mu vydal to, čo za neho veriteľovi splnil. Pre občiansko-právny vzťah vzniknutý podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne zo zmluvy o pôžičky vzniknutej medzi účastníkmi platí ustanovenie § 555 Občianskeho zákonníka, že záväzok dať zábezpeku možno splniť okrem iného i spôsobilými ručiteľmi a nie ustanovenia § 303 - 312 Obchodného zákonníka, pretože ručenie je zabezpečením práva veriteľa, ktoré mu vzniká v súvislosti s právami a povinnosťami veriteľa a dlžníka zo záväzkového vzťahu, upraveného a vyplývajúceho z toho ktorého hmotnoprávneho predpisu a jeho noriem. Ručenie odporcu v 2. rade bolo preto nutné posúdiť podľa predpisov občiansko-právnych, pretože sa ním mal zabezpečiť záväzok vzniknutý podľa predpisov občianskeho práva. Pristúpenie k záväzku upravuje Občiansky zákonník v § 533 - 534. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Za zistenia v konaní, že medzi účastníkmi nevznikla zmluva o úvere dňa 21.11.2005, ale zmluva o pôžičke a predmetom nebolo poskytnutie sumy 100 000,-Sk ale iba 98 000,-Sk, nemohol platne vzniknúť zabezpečovací inštitút ručenia v časti týkajúcej sa záväzku ručiteľov platiť úroky a poplatky a prípadne ďalšie náklady banky ani nemohol platne vzniknúť zabezpečovací inštitút pristúpenia k záväzku. Bez existencie takéhoto záväzku dlžníka, resp. v

procesnom postavení v súdnom konaní odporcu v 1. rade nemohla k nemu pristúpiť v pozícii vedľajšieho dlžníka ďalšia osoba ani ručiteľ ako dlžník vedľajší a nemohla vzniknúť ani povinnosť ručiteľa ani osoby pristupujúcej k záväzku dlžníka uspokojiť pohľadávku veriteľa na úrokoch a poplatkoch v prípade, ak ju neuspokojí dlžník. Na vznik zmluvy sa vyžaduje právny úkon ako prejav vôle, ktorý má smerovať k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Z podstaty dohôd, resp. zmlúv v prvom rade vyplýva, že sú v nich upravované práva a povinnosti najmenej dvoch účastníkov. Ak práva a povinnosti neexistujú, zmluva nevznikne. Súd mal z uvedených dôvodov za to, že obidve dohody o ručení pre neexistenciu častí obligačného záväzku dlžníka zo zmluvy o úvere z 21.11.2005 nevznikli a hlavným dôvodom, pre ktorý bolo potrebné návrh voči odporcom v 2. a 3. rade zamietnuť je skutočnosť, že ručiteľ má povinnosť plniť za dlžníka len splatný záväzok, ktorého existencia v konaní preukázaná nebola.

Súd už uviedol a zdôvodnil, že nie je viazaný právnou kvalifikáciou nároku, uvedenou účastníkom. Výsledkom zisteného skutkového stavu z vykonaného dokazovania bol záver súdu o vzniku zmluvy o pôžičke na čiastku 98 000,-Sk, nie zmluvy o úvere zo dňa 21.11.2005, z ktorej sa navrhovateľ domáhal svojich nárokov titulom postúpenej pohľadávky a ktorý sa podaním návrhu stal predmetom súdneho konania. Podľa § 1 O.s.p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávaní zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb a podľa § 2 v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, uskutočňujú výkon rozhodnutí, ktoré neboli splnené dobrovoľne, a dbajú pri tom na to, aby nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb. Navrhovateľ vyvolal súdne sporové konanie tým, že podal návrh podľa § 79 ods. 1 O.s.p. na plnenie zo zmluvy o úvere z 21.11.2005, o ktorom má súd v zmysle cit. ustanovení povinnosť rozhodnúť a je zrejmé z predchádzajúceho odôvodnenia rozsudku, že sa tak nestalo, o návrhu podanom navrhovateľom zostalo nerozhodnuté. Po právoplatnosti rozhodnutia, týkajúceho sa hmotnoprávneho nároku na plnenie zo zmluvy o pôžičke, stal by sa právoplatný rozsudok iba prekážkou rozhodnutej veci / rei iudicate/ iba z tohto zisteného hmotnoprávneho vzťahu účastníkov súdneho konania a súdne rozhodnutie zo zmluvy o pôžičke by bolo prekážkou právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae, ktorá vyplýva z ust. § 159 ods. 3 O. s. p., a patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 O. s. p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná, avšak iba zo zmluvy o pôžičke z 21.11.2005. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého nároku alebo stavu, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, ak ten istý nárok alebo stav, vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ktorými bol už uplatnený (z rovnakého stavu). Právoplatné rozhodnutie súdu tvorí prekážku rozsúdenej veci však iba v takom rozsahu, o ktorom bolo súdom už právoplatne rozhodnuté. Z uvedených dôvodov bolo preto potrebné vyporiadať sa aj s nárokom navrhovateľa, o ktorom tvrdil, že mu základ na plnenie vznikol z písomnej zmluvy o úvere z 21.11.2005.

Sčasti sa už súd vypořiadal so zmluvou o úvere z 21.11.2005 v tej časti odôvodnenia rozsudku, v ktorom zdôvodňuje, prečo dospel k záveru o vzniku zmluvy o pôžičke a z akých dôvodov nemožno akceptovať právnú kvalifikáciu nároku uvedenú navrhovateľom o vzniku zmluvy o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Zo záverov súd zdôrazňuje, že aj zmluva o úvere z 21.11.2005 má znaky spotrebiteľského úveru, čo uvádza v zmluve sám dodávateľ finančnej služby používajúc termíny ročná priemerná miera nákladov, označenie spotrebiteľský úver, vlastné zákonu o spotrebiteľských úveroch a ako už súd uviedol, že na strane príjemcu zo služby bol spotrebiteľ, nakoľko v konaní nebolo preukázané, žeby odporca v 1. rade prijaté peňažné prostriedky požadoval alebo použil na výkon svojho povolenia, resp. zamestnania alebo pre podnikateľské účely.

Už zákon č. 150/2004 Z.z. (ďalej len „novela“), ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“) zakotvil do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ. Uvedenou novelou, ktorá nadobudla účinnosť 1. apríla 2004 (s výnimkou § 60, ktorý nadobudol účinnosť 1. mája 2004), boli zosúladené s našim právnym poriadkom niektoré právne akty Európskych spoločenstiev a EÚ, v oblasti spotrebiteľského práva Smernica Rady 93//13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorej význam spočíva v ochrane spotrebiteľa v EÚ a jej zmyslom je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva,

avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Novela zaviedla do prvej časti Občianskeho zákonníka (Všeobecné ustanovenia) piatu hlavu pod názvom Spotrebiteľské zmluvy. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu, spotrebiteľské zmluvy možno nazvať aj zmluvami adhéznymi, ktoré o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy (oferent) vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, boli upravené ďalšími novelami Občianskeho zákonníka. Systém ochrany uvedený Smernicou je založený na ideji, že spotrebiteľ je v slabom postavení voči predajcovi alebo dodávateľovi vo veci práva vyjednávať a jeho úrovne znalostí. To vedie k tomu, že spotrebiteľ odsúhlasí predajcom alebo dodávateľom vopred skoncipované podmienky bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Pre ochranu spotrebiteľa je preto v článku 6 Smernice premietnutý záväzok pre členské štáty EÚ, ktorý od nich vyžaduje, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, tiež podľa článku 7 Smernice stanoviť vo vnútorných právnych poriadkoch a zabezpečiť primerané a účinné prostriedky, ktoré majú zabrániť súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov, ak podľa Čl. 3 Smernice, spôsobujú zmluvné podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú nekalé, ak napriek požiadavke dôvery spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán na ujmu spotrebiteľa, čo je premietnuté do ustanovenia § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi pôvodným veriteľom a odporcom v nadväznosti na čl. 6 ods. 1 Smernice tak, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka") pod následkom ich neplatnosti podľa § 54 ods. 5 OZ. Pokiaľ ide o článok 4 ods. 1 Smernice ten ustanovuje, aby bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia čl. 7, že nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Podľa platnej judikatúry Súdneho dvora EÚ (napríklad Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-243/08 - Pannon GSM Zrt.proti N. alebo Rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero) je súd oprávnený skúmať zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách ex offio, aby sa dosiahla faktická rovnosť zásahom vonkajším zásahom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona o zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len „neprijateľná podmienka“/.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia ods. 1 sa nevzťahuje sa predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a/ má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy

b/ dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe preskúmania zmluvy o úvere z 21.11.2005 súd dospel k záveru, že celá zmluva o úvere a aj dohoda o ručení a dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je postavená na „dohode“ zmluvných strán, čo sa uvádza v ustanovení zmluvy o úvere podľa jej čl. V bod 4, podľa ktorého strany prejavili vôľu, aby sa ich právne vzťahy riadili Obchodným zákonníkom. K tomu súd uvádza, že už v čase podpísania zmluvy o úvere stranami platili ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách s charakteristikou subjektu dodávateľa a spotrebiteľa a tiež bolo právne upravené v ustanoveniach zákona o spotrebiteľských úveroch, v § 2, v ktorom je presne určené, čo sa rozumie spotrebiteľským úverom a čo pod právnym pojmom zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj v tomto zákone určené kto je dodávateľom a kto spotrebiteľom. Právny poriadok Slovenskej republiky teda už v čase uzatvorenia zmluvy obsahoval ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Preto voľba práva o riadení sa právnych vzťahov účastníkov záväzkového vzťahu podľa obchodného práva je dohodou neplatnou vzhľadom na existujúcu osobitnú právnu úpravu spotrebiteľského úveru ako typu spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia zmluvy. Za neplatné toto zmluvné dojednanie súd považuje z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, nakoľko je zrejmé, že je zneužitím silnejšieho postavenia dodávateľa /banky/ voči spotrebiteľovi tým, že mu vnútil bez individuálneho dojednania /súd pripomína, že zmluva o úvere podpísaná 21.11.2005 je formulárovou zmluvou s predtlačou podmienok zmluvy stanovených dodávateľom/ podmienky zmluvy dané do zmluvy dodávateľom, ktoré mohol spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo odmietnuť. Dodávateľ sa správal pri predkladaní zmluvy odporcovi a tiež ručiteľom ako profesionál, podnikateľ, ktorý ovláda na rozdiel od spotrebiteľa obchodné právo a využil

ho stanovením prísnejších podmienok vo svoj prospech oproti spotrebiteľovi, neznalému práva. Pri posudzovaní neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky súd vyvodil, že došlo k porušeniu zmluvnej slobody a rovnosti zmluvných strán medzi účastníkmi v neprospech spotrebiteľa a ručiteľa. Dohodu o voľbe práva súd preto považoval s poukazom na § 53 ods. 1 OZ za ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve, spôsobujúcej značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a za podmienku pre spotrebiteľa neprijateľnú, poškodzujúcu ho a tiež v zmysle § 53 ods. 4 OZ za neplatnú, porušujúcu podľa § 54 ods. 1 OZ zákon v tejto časti, odchyľiac sa v zmluvnej podmienke od tohto zákonného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho nastal stav, že spotrebiteľ sa vopred vzdal svojich práv, ktoré mu priznávajú na jeho ochranu Občiansky zákonník a občianskoprávne predpisy, zhoršujúc si cez zmluvné podmienky stanovené dodávateľom svoje zmluvné postavenie. Svedčia o tom aj ostatné zmluvné podmienky stanovené bez individuálneho vyjednanía so spotrebiteľom dodávateľom zistené v konaní podľa výpisu z účtu odporcu, pretože dodávateľ riadiac sa pre spotrebiteľa neprijateľným ustanovením o voľbe obchodného práva a zmluvnými podmienkami v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch:

V článku I. výška úveru 100 000,-Sk, výška úrokovej sadzby 12,10 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru 2 % z výšky úveru, poplatok za správu úveru 50,-Sk mesačne, výška splátok 1 844,-Sk, periodicita splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť 1. splátky 20.12.2005, konečná splatnosť úveru 20.10.2012, spôsob splácania inkasom z účtu spotrebiteľa, úroková sadzba premenlivá, úroková sadzba sú platná v deň uzatvorenia zmluvy, dlžník súhlasí so zmenou ich výšky i v prípade zmien, právny vzťah sa riadi aj podmienkami upravenými vo VOP veriteľa účinnými od 1.8.2002 sú v rozpore s ustanovením § 53 ods. 3 OZ písm. a/, spotrebiteľ má plniť splátky, z ktorých nie je zrejmé, s odkazom na § 4 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch do akej výšky je splátkou plnené na istine, úrokoch a iných poplatkov, nerozčlenením jednotlivých čiastok, bez dodržania takéhoto postupu v zmluve obišiel dodávateľ ustanovenie zák. č. 258/2001 Z.z. a to ust. § 2 písm. a/ ak uviedol iba výšku celkovej splátky 1 844,-Sk, spotrebiteľ nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy v akej výške plní na istine, v akej na úrokoch, ustanovenie je v rozpore s § 53 ods. 3 písm. i) OZ, podmienka umožňuje dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, podmienka nebola individuálne dohodnutá, dodávateľ ju určil tak ako v mnohých ďalších formulárových zmluvách uzavretých s inými spotrebiteľmi a je neprijateľnou podmienkou aj naplnením dôvodu daného v § 53 ods. 3 písm. j) OZ, dáva dodávateľovi právo k zvýšeniu ceny služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, v článku II. bod 2. má dlžník plniť okrem povinnosti platiť úver, úroky aj ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve, nie je jasné, o aké ďalšie podmienky ide, v tejto časti súd považuje zmluvu za právny úkon, ktorý je neurčitý podľa § 37 ods. 1 OZ a podľa § 39 OZ neplatný, pretože zo zmluvy o úvere žiadne iné podmienky spotrebiteľovi v súvislosti s tým, že sú mu poskytované peňažné prostriedky podľa zmluvy o úvere vo výške 100 000,-Sk, výška úroku, výška splátky, splatnosť a sú uvedené v čl. I bod 1, nevyplývajú a nemohol sa s nimi preto ani vôbec oboznámiť.

K zmluvnej podmienke v článku II, bod 2 podľa ktorej dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky je podmienkou neprijateľnou a bod 3 podľa ktorej sa splatné úroky a splatné poplatky dňom ich splatnosti, uvedenej v Základných podmienkach Zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou, súd uvádza, že táto podmienka úzko súvisí s ostatnými neprijateľnými podmienkami. Podľa ustanovenia článku IV. zmluvy o úvere, veriteľ úročí úver úrokovou sadzbou, dohodnutou v zmluve, podľa čl. I. úrokovou sadzbou vo výške 12,10 %, ktoré sú splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca a u poplatku za vedenie účtu vo výške 50,-Sk splatnosť uvedená v zmluve nie je, zo zmluvy o úvere nevyplýva. Zmluvná podmienka ako taká dáva možnosť dodávateľovi na konci mesiaca úročiť spolu s istinou aj poplatok za vedenie účtu, pričom akýkoľvek poplatok súd určil za podmienku neprijateľnú, poškodzujúcu spotrebiteľa. Táto podmienka je neurčitá v tom, že nie je jasné aké poplatky a náklady spojené s úverom má spotrebiteľ platiť. Tieto náklady ani poplatky nie sú v zmluve presne špecifikované a teda má dodávateľ priestor účtovať akékoľvek poplatky a náklady, čo pôsobí v neprospech spotrebiteľa. Pre neprijateľnosť podmienky ohľadom poplatkov, z ktorých nie sú niektoré ani uvedené v zmluve, poplatky za upomienky sú uvedené iba v sadzobníku, ktorý nie je zmluvou, dodávateľ nemôže požadovať podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve a bolo potrebné určiť túto podmienku za neprijateľnú a neplatnú. Z rovnakých dôvodov súd posúdil ako neprijateľnú podmienku aj podmienku v článku III bod 1 zmluvy. V týchto súvislostiach súd ohľadom nároku navrhovateľa uplatneného z neprijateľnej podmienky na poplatky a úrok súd uvádza, že z Prílohy

č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky bolo zistené, že banka postúpila pohľadávku celkom vo výške 5 812,56 eur, na istine 5 132,38 eur, toľko bola aj istina do splatnosti, na úrokoch postúpila 680,18 eur, takáto suma je uvedená aj ako príslušenstvo pohľadávky celkom, u počtu dní omeškania je uvedené 1296 dní. Banka zhrnula zrejme aj poplatky za vedenie účtu do niektorej sumy, pričom ak súd dospel k záveru o neplatnosti zmluvy o pôžičke na čiastku 98 000,-Sk, poplatky a úroky pravdepodobne zahrnuté do istiny a príslušenstva navrhovateľovi z dôvodu neplatnosti zmluvy nepatria, pretože právny nárok na plnenie môže vzniknúť iba z platného právneho úkonu.

Článok III bod 4 zmluvy podľa ktorého dlžník súhlasí s vykonávaním inkasa bankou z účtu dlžníka so zmenou výšky splátok a so zmenou periodicity splátok v súlade so zmluvou, úverovými podmienkami a VOP v spojení s článkom IV bod 4 je zmluvná podmienka odporuje ustanoveniu §4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, dodávateľ nemôže požadovať žiadne poplatky ani úroky, ktoré nie sú uvedené v zmluve, ide o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 3 písm. i) OZ, umožňujúcu dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve a bez toho, aby bolo spotrebiteľovi ustanovením v zmluve daná možnosť reagovať na jednostrannú zmenu podmienok zmluvy daním výpovede s primeranou lehotou alebo odstúpiť od zmluvy.

K bodu 2 čl. VI zmluvy o úvere, veriteľ je oprávnený zmeniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy podľa bodu 3 tohto článku má zmena úrokovej sadzby za následok zmenu výšky splátok a veriteľ je oprávnený zmeniť splátkový plán dlžníka a s tým súvisiacich bod 4, súd zaujíma po kontrole zmluvných podmienok stanovisko, že zmluvná podmienka je neprijateľnou podmienkou, danou do formulárovej zmluvy bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa a je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľ je nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a neporozumie významu podmienok. Táto podmienka dáva veriteľovi možnosť, aby bez toho, že dlžník pozná konkrétny obsah zmeny svojho záväzku pristúpil veriteľ k jednostrannej zmene dohodnutých podmienok a k navýšeniu dlhu spotrebiteľa a aby sa zmenila aj dohodnutá konečná splatnosť úveru a spotrebiteľ sa nemusí o zmene ani dozvedieť. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomnú formu bez dodržania ktorej je zmluva neplatná. Súd mal v konaní preukázané, že Zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme a považoval preto zmluvnú podmienku uvedenú v časti IV, body 1,2,3,4, za neplatnú nielen z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale aj za neplatnú podľa § 40 ods. 2 OZ, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne a v konaní nebol súdu predložený žiadny dôkaz o písomnej zmene písomne uzavretej zmluvy s obsahom, z ktorého by vyplývalo, že účastníci zmluvy sa dohodli na zmene tak, ako je to uvedené v podmienke čl. II bod 4 zmluvy o úvere z 21.11.2005, teda nedostatok písomnej formy o zmene zmluvy robí zmluvnú podmienku neplatnou. Okrem uvedeného zdôvodnenia súd má za to, že v bode 4 časti, ktorú vyjadril dodávateľ slovné „ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne k akejkoľvek skutočnosti“ je právny úkon v tejto časti z hľadiska ustanovenia § 37 ods. 1 OZ neurčitý a nezrozumiteľný a preto neplatný, pretože podľa § 34 nevyjadruje prejav vôle, k vzniku, zmene alebo zániku akých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú, smeruje.

Súd hodnotí zmluvnú podmienku zmluvy o úvere danú do čl. IV bodu 5 za spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ak pripúšťa súhlas dlžníka v prípade zmien zmluvy. Z takto formulovanej podmienky vyplýva možnosť pre dodávateľa meniť aj v zmluve uvedenú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá stanovuje z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a výška celkových nákladov ani pre spotrebiteľa zo zmluvy úvere nie je poznateľná napriek tomu, že podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je pre spotrebiteľa jedným zo zrozumiteľných ukazovateľov toho, koľko zaplatí na celkových nákladoch za spotrebiteľský úver, teda inak povedané „koľko ho úver bude stáť“, pretože spotrebiteľovi zo zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť, záväzok podľa § 2 písm. a/ vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru.

Podmienky v čl. IV umožňujú dodávateľovi bez toho, aby sa mohol spotrebiteľ rozhodnúť, či pri zmene výšky úroku alebo zmene výšky poplatkov má záujem naďalej pokračovať v úverovom vzťahu alebo ho ukončiť. V konaní bolo preukázané výpisom z účtu odporcu v 1. rade, že banka / dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve/ pristúpila k jednostrannej zmene podmienok vo výške úroku a aj poplatkov za vedenie účtu. Táto neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 OZ neplatná ako celok, nakoľko ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pod hrozbou neplatnosti je predpísaná písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo prísť ku každej zmene zmluvných podmienok v písomnej forme, čo sa pre platnosť zmeny zmluvy písomne uzavretej vyžaduje v § 40 ods. 1 a 2 OZ. Súd preto považoval podmienku zmluvy o úvere v tej časti, v ktorej sa strany dohodli v podstate o jednostrannej zmene podmienok, prípustnej iba zo silnejšej strany právneho vzťahu - dodávateľa, bez písomných foriem zmien za ustanovenie v zmysle § 40 ods. 1 OZ a § 39 OZ za právny úkon absolútne neplatný pre jeho nedovolenosť, sledujúcim zo strany dodávateľa ten cieľ, aby nebol dodržaný zákon a vo vzťahu k spotrebiteľovi ju považuje za neprijateľnú a neplatnú, s odporcom individuálne nevyjednanú a tiež podľa § 54 ods. 5 OZ za neplatnú.

Podľa článku III bod 5 dlžník je povinný zaplatiť veriteľovi v zmysle § 499 Obchodného zákonníka poplatok za poskytnutie úveru vo výške dohodnutej v základných podmienkach zmluvy, poplatok za poskytnutie úveru je splatný v deň podpisu zmluvy, je neprijateľnou podmienkou s ohľadom na to, že nie je v prospech spotrebiteľa riadiť sa v právnych vzťahoch ustanoveniami Obchodného zákonníka, je to zákonom neprípustné, v rozpore so zákonom a v neprospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 OZ, takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tento výklad obsahu časti spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie,

V rozpore s predpismi občianskoprávnymi bolo zistené účtovanie úroku z omeškania pôvodným veriteľom spotrebiteľovi, čo súd zistil z výpisu z účtu odporcu v 1. rade, spočívajúce v tom, že pôvodný veriteľ zrejme vychádzajúc z nesprávnej voľby práva, dohody o voľbe Obchodného zákonníka, poškodzoval spotrebiteľa pri vyrubovaní mu úroku z omeškania podľa predpisov Obchodného zákonníka, sadzby, ktorá sa v čase uzavretia zmluvy o úvere medzi stranami používala ako sankcia za omeškanie u dlžníka, ktorý bol podnikateľom. Súd má za to, že odporca v 1. rade vôbec nepoznal výšku úroku z omeškania, ktorú mu bude veriteľ pri omeškaní so splátkami účtovať a ak veriteľ využil právo na úrok z omeškania v takejto výške, vo vzťahu k spotrebiteľovi sa jedná o neprijateľnú podmienku, s ktorou nemal možnosť spotrebiteľ sa oboznámiť pred uzatvorením zmluvy v zmysle značne poškodzujúcu spotrebiteľa na jeho práve byť v prípade omeškania s peňažným dlhom sankcionovaný podľa predpisov občianskeho práva, konkrétne § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a k nemu vykonávaciemu právnomu predpisu nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., Dodávateľ tak účtoval odporcovi vyšší úrok z omeškania ako je prípustný podľa občianskoprávných predpisov, spotrebiteľ podľa § 53 ods. 3 písm. a/ OZ má plniť z podmienky, s ktorej konkrétnym obsahom sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa výpisu z účtu odporcu v 1. rade nezákonná výška úroku z omeškania ovplyvňovala výšku úhrady na istine a úroku v neprospech dlžníka, pretože pôvodný veriteľ zo splátok odpočítaval z došlých splátok najprv úrok z omeškania ako svoju pohľadávku, tiež poplatky až potom úroky a istinu, čo je v rozpore s ustanovením § 566 ods. 2 OZ, / citácia ods. 2 : Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. s prihliadnutím na § 879j OZ/ § 879j znie: „Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.“/ a v konečnom dôsledku dlžník tak potom súhlasí so zmenou inkasovanej sumy, ktorej výšku nepozná, čo spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje, ale narastá, pretože banka si najprv vykoná podľa zmluvy a podľa výpisu z účtu aj vykonala najprv inkaso z účtu na úrokoch z omeškania za oneskorené splácanie pohľadávky z úveru. Týmito ustanoveniami Občianskeho zákonníka je vyjadrená neprípustnosť úhrady dodávateľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu tak, ako bolo zistené z účtu odporcu 1/, je to v rozpore so zákonom a v neprospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 1 OZ a takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takýto výklad súdu obsahu časti spotrebiteľskej zmluvy je v súlade s § 54 ods. 2 OZ, keďže je priaznivejší pre spotrebiteľa, najmä, keď podľa § 54 ods. 1 citovaného zákona si spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa názoru súdu banka si zúčtovaním najprv úroku z omeškania a poplatkov zo splátky istí, že v prípade nevykonalosti jej pohľadávky od dlžníka nepríde o úrok z omeškania a o poplatky za správu úveru a o poplatky za upomienky. Súd vyhodnotil postup banky za nesúlady so zákonom, zákon obchádzajúci a poškodzujúci spotrebiteľa, ktorý nemôže mať záujem na uhradení najprv úroku z omeškania, poplatkov banke a až potom istiny a úrokov. Z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že ide zo strany veriteľa o poskytnutie finančných prostriedkov. Tomu nezodpovedá, že si veriteľ stanovuje v zmluve poplatok za vedenie účtu a odpočítava od splátky uhradenej odporcom poplatok za vedenie účtu, pretože odporcovi žiadne finančné prostriedky ale ani služby v zmysle § 4 ods. 4 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch neposkytuje, a to ani za účtované poplatky za upomienky. Poplatok by mal podľa uvedených ustanovení korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Navrhovateľ ani bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok, zmluvnú podmienku ohľadom poplatkov neobhájil. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§2 písm. e/, / ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedenie účtu, teda za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa, zrejme podľa § 23 ods. 6 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a banka si účtovaním poplatku za vedenie účtu a tiež prednostným odpočítaním úroku z omeškania pred inými časťami pohľadávky, znižuje riziko ako možnú stratu vrátane škody spôsobenej vlastnou činnosťou banky alebo spôsobenú banke inými skutočnosťami, a to buď kreditné riziko vyplývajúce z toho, že dlžník alebo iná zmluvná strana si neplní svoje záväzky; kreditné riziko zahŕňa aj riziko štátu, riziko koncentrácie, riziko vysporiadania obchodu a riziko obchodného partnera alebo z operačného rizika, vyplývajúceho z nevhodných alebo chybných vnútorných postupov, zo zlyhania ľudského faktora, zo zlyhania používaných systémov alebo z vonkajších udalostí, ktorého súčasťou je podľa zákona o bankách právne riziko, ktoré znamená riziko vyplývajúce najmä z nevykonalosti zmlúv, hrozby neúspešných súdnych konaní alebo rozsudkov s negatívnym vplyvom na banku.

Banka stanovila v článku III, v bode 7 zmluvnú podmienku, podľa ktorej je dlžník povinný v prípade omeškania so splácaním pohľadávky z úveru platiť úrok z omeškania vo výške určenej veriteľom zverejnením a údajného súhlasu dlžníka, že z došlých súm veriteľ najskôr uhradí splatné poplatky a náklady súvisiace s úverom, úroky z omeškania, úroky a istinu, a to v poradí určenom bankou vo formulárovej zmluve. Túto podmienku súd vyhodnotil v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi ako ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou podmienkou, pretože umožňuje dodávateľovi /banke/ aj v nadväznosti na bod 4/ čl. III bez individuálneho vyjednania podmienku spotrebiteľom, aby banka / podľa zmluvy veriteľ/ vykonávala inkaso z účtu uvedeného v Základných podmienkach zmluvy, a to vo výške a v termíne splátok podľa Základných podmienok zmluvy a banke umožňuje zmeniť výšku splátky, na základe údajného súhlasu dlžníka s inkasom tak, aby dohodnutá lehota splatnosti úveru bola dodržaná, a to v prípade, ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne k akejkoľvek skutočnosti, najmä omeškaniu so splácaním Pohľadávky z Úveru a s tým spojených poplatkov, ktorá má za následok predĺženie splatnosti úveru, dlžník potom súhlasí so zmenou inkasovanej sumy, ktorej výšku nepozná, čo spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje, ale narastá, pretože banka si najprv vykoná podľa zmluvy a podľa výpisu z účtu aj vykonala najprv inkaso z účtu na úrokoch z omeškania za oneskorené splácanie pohľadávky z úveru. Podľa názoru súdu banka si takouto podmienkou istí, že v prípade nevykonalosti jej pohľadávky od dlžníka nepríde o úrok z omeškania a o poplatky za správu úveru a o poplatky za upomienky. Súd vyhodnotil tieto zmluvné podmienky ako neprijateľné, dané do zmluvy v neprospech spotrebiteľa, ktorý nemôže mať záujem na uhradení najprv úroku z omeškania, poplatkov banke a až potom istiny a úrokov.

Takisto podmienka v článku III bod 9 je v tejto súvislosti neprijateľnou, keď podmieňuje predčasné splatenie úveru súhlasom veriteľa, keď vylučuje, aby dlžník splatil svoj dlh skôr, než ako mu určil veriteľ. Takýto postup považuje súd v neprospech dlžníka, v ktorého záujme je čo najskôr splatiť istinu úveru a v rozpore s ustanovením § 566 Občianskeho zákonníka kedy veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky, pričom toto čiastočné plnenie sa započítava najprv na istinu. Touto podmienkou veriteľ sa odchýlil od ustanovení občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, keď podľa tejto podmienky sa na predčasné splnenie vyžaduje súhlas veriteľa a splnenie podmienok určených veriteľom.

Súd má za to, že navrhovateľovi by ani zo zmluvy o úvere z 21.11.2005 s poukazom na § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. nevznikol nárok na poplatky, ktorými zaťažil podľa výpisov účet odporcu v 1. rade, keďže tieto nie sú všetky uvedené v zmluve. Zmluvnú podmienku, uvedenú v zmluve o úvere týkajúcu sa poplatku za vedenie úverového účtu, ktorá má zaväzovať odporcu, v zmluvnom vzťahu spotrebiteľa, na zaplatenie odplaty za vedenie úverového účtu súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku. Vedením úverového účtu banka realizuje svoju evidenčnú činnosť pri poskytnutí finančných prostriedkov, úverov klientom a slúži banke na sledovanie stavu plnenia na svojich účtoch zo strany dlžníka. Účet si banka vedie vo svoj prospech a nie v prospech dlžníka, ktorý nie je odkázaný na prehľad o stave splácania úveru. Banka teda dlžníkovi neposkytuje vedením úverového účtu žiadnu odplatnú službu v prospech dlžníka. Banka ako dodávateľ finančnej služby musí poznať účel vedenia úverového účtu a musela vedieť, že ide o neprijateľnú podmienku, spôsobujúcu v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a poznať aj právny následok neplatnosti takejto neprijateľnej podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Právny úkon banky, zaťažujúci spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou, záväzkom platiť za niečo, čo v plnení spotrebiteľ od veriteľa neobdržal je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom neplatným, ktorý svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a je neplatný aj pre rozpor s dobrými mravmi. Pohľadávkou sa rozumie subjektívne právo jedného subjektu (veriteľa) požadovať od druhého subjektu (dlžníka) toho istého záväzkovoprávneho vzťahu určité plnenie, t.j. požadovať od dlžníka, aby niečo dal, aby niečo konal alebo niečo nekonal, t.j. opomenul, či strpel avšak vždy iba v súlade s platným právom. Pohľadávka veriteľa /banky/ na poplatok za vedenie úverového účtu nemôže zaväzovať dlžníka v neplatnom záväzkovom vzťahu, iba z platného záväzkového vzťahu je dlžník osobou povinnou poskytnúť veriteľovi plnenie v dojednanom rozsahu, forme a čase. Dlžníka neplatný právny úkon nezaväzuje, nevzniká mu povinnosť niečo dať veriteľovi a z neplatného právneho úkonu nemožno ani veriteľovi priznať plnenie na poplatku za vedenie úverového účtu. Z uvedených dôvodov niet právneho dôvodu na plnenie dlžníka jeho súčasnému veriteľovi.

K určení, že zmluvná podmienka v článku V., bod 2,3,4 o dohode zmluvných strán, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, uvedená v Základných podmienkach Zmluvy o splátkovom úvere veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s., uvedená v Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 21.11.2005 súd zastáva názor, že ide o neprijateľnú podmienku z dôvodu, že je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa a nebolo preukázané navrhovateľom, že podmienka bola individuálne so spotrebiteľom vyjednaná v zmysle § 53 ods. 3 OZ, čo sa premietlo aj do výšky úroku z omeškania určeného dodávateľom. Takto stanovený úrok z omeškania je pre spotrebiteľa oproti predpisom občianskoprávnym, konkrétne s ustanovením § 517 ods. 1 a 2 OZ a nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., nevýhodným. Bolo preto dôvodné celú podmienku určiť za neprijateľnú s poukazom na ustanovenie § 53 ods.1 OZ, odchyľujúcu sa podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ od ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách v neprospech spotrebiteľa a zhoršujúcou jeho zmluvné postavenie. Dohoda účastníkov zmluvy o úvere, že ich právny vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka je obsahom odporujúca zákonu a je neplatná podľa § 39 OZ, z neplatného právneho úkonu nemožno nadobudnúť pohľadávku v zmysle zásady, že nikto nemôže previesť na iného viacej práv, ako sám má .

Tiež právna konštrukcia ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, o ktorú oprel navrhovateľ nárok na zaplatenie úveru, predpokladá, že dlžník pre svoje ekonomické využitie potrebuje získať peňažné prostriedky vo forme odloženej platby, je si vedomý záväzku poskytnuté finančné prostriedky, resp. podľa zákona o spotrebiteľských úveroch peňažné prostriedky vrátiť veriteľovi a zaplatiť za poskytnuté finančné prostriedky úrok. Dlžník tak dôvodne predpokladá, že sa mu bude znižovať pri splátkach najprv výška istiny, potom úrok, pretože od výšky istiny závisí aj výška úroku a pokiaľ banka nezúčtovala platby odporcov najskôr na istinu a potom na zmluvný úrok, ale zo splátky zúčtovala najprv úroky z omeškania, poplatky, ktorými zaťažila účet odporcu 1/, súd konštatuje, že banka konala v rozpore s § 566 ods. 2 OZ, a ak banka zúčtovala časť plnení odporcu na údajné sankcie - poplatky za upomienky a časť poplatkov za vedenie účtu, ktorého výšku menila v priebehu trvania zmluvy o úvere, účtovala poplatky odporcovi 1/ aj v rozpore s § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z./ods. (5) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere/ a banke ani nevznikol nárok na poplatky, ktorými napriek tomu zaťažila účet odporcu 1/, aj z dôvodu, že poplatky za upomienky a poplatky za vedenie účtu okrem poplatku za vedenie účtu vo výške 50,-Sk, nie sú uvedené v zmluve o úvere.

Na základe uvedeného treba vyodiť, že celá dohoda strán zmluvy o úvere z 21.11.2005 vrátane jej inštitútu zabezpečenia ručením je právnymi úkonmi v dôsledku voľby práva podľa Obchodného zákonníka právnym úkonom neplatným z dôvodu rozporu s dobrými mravmi podľa § 3 OZ a podľa § 39 OZ, čo súd zdôvodňoval vyššie v odôvodnení rozsudku.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z jeho okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Právny úkon môže byť neplatný buď z časti alebo celkom. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý úkon, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje iba na časť právneho úkonu, pričom ide o vadu právneho úkonu, ktorý možno oddeliť od jeho ostatného obsahu, bude neplatnou od počiatku iba táto časť právneho úkonu. Ak vadu časti právneho úkonu nemožno od jeho ostatného obsahu oddeliť, čo treba dovodiť výkladom z prejavov vôle zúčastnených strán na právnom úkone, z povahy právneho úkonu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, ako i z účelu, ktorý konajúci právnym úkonom sledoval, bude neplatným celý právny úkon. Súd má za to, že neplatným je celý právny úkon zmluvy o úvere pre ustanovenia v zmluve o úvere o voľbe práva podľa Obchodného zákonníka, odkazom na jeho ustanovenie § 262 a odkazom na ustanovenia ohľadom všeobecných obchodných podmienok, ktorých význam pre zmluvu je daný v § 273 Obchodného zákonníka, ustanoveniam v dohode o ručení odkazujúcim tiež na ustanovenia §§ 303- 312 Obchodného zákonníka a § 306 Obchodného zákonníka z dôvodu, že celý vzťah podľa prejavenej vôle strán v zmluve o úvere alebo v dohode o ručení sa majú riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka. Súd mal za to, že z dôvodu neplatnosti „dohody“ o voľbe Obchodného zákonníka je neplatná celá zmluva ako celok a preto ani záväzky z nej a ani záväzok ručiteľa ako záväzok akcesorický, viazaný na platnosť zmluvy vzniknúť nemohol. Za stavu, že sa vady predmetnej zmluvy o úvere dotýkajú jej základných náležitostí, sú v istine / v akej výške bola poskytnutá/ a v premenlivej výške úroku neurčité, z výpisu z účtu odporcu v 1. rade je problematické zistiť, aké sú vlastne splátky v členení na istinu, úrok, po zohľadnení neplatných ustanovení zmluvy, týkajúcich sa príslušenstva pohľadávky, poplatkov, niet bezvadného článku zmluvy, dospel súd k záveru o neplatnosti zmluvy o úvere z 21.11.2005 ako celku, z ktorej nemohol nadobudnúť ani navrhovateľ zo zmluvy o postúpení pohľadávky ním tvrdenú pohľadávku.

Súd má za to, že podmienky dané navrhovateľom do dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zmluvných strán navrhovateľ a odporcu v 3. rade zo dňa 3.8.2010 v časti uznania záväzku sú neplatnými ustanoveniami. Z tvrdenia odporkyne v 3. rade mal súd preukázané, že navrhovateľ dal odporkyni v 3. rade dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu a povedal jej, kde ju má podpísať, ale s tým, že to má odovzdať odporcovi v 1. rade, že podpisom iba preberá za neho listinu. Odporkyňa v 3. rade mala na základe konania navrhovateľa vedomie, že podpisom iba preberá zásielku pre odporcu v 1. rade, čím ju navrhovateľ dostal do stavu omylu. Navrhovateľ odporkyni neoznámil, že podpisom pristupuje k záväzku odporcu v 1. rade, nevysvetlil jej aký dlh svojím podpisom uznáva, z čoho dlh pozostáva, či uznáva aj nejaké úroky alebo poplatky prípadne úroky z omeškania, navrhovateľ neuviedol z čoho pozostáva príslušenstvo pohľadávky a čo predstavujú náklady na inkasné konanie a ako došlo k ich vyčísleniu. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 3.8.2010, súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú prax, keď dospel k záveru, že pri podpísaní „Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praxi a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa a využitie takej obchodnej praxe zo strany navrhovateľa, ktoré u odporkyne vyvolalo omyl. Zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu, k zanedbaniu starostlivosti, ktorá by mu mala byť samozrejmosťou pri uzatváraní zmlúv, z ktorých vymáha po osobách peňažné plnenia a mala by sa od neho rozumne očakávať pri konaní vo vzťahu k tretím osobám zodpovednosť a čestná obchodná prax alebo prax, rovnajúca sa všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Súd považuje za potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že samotná „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ je vopred navrhovateľom vypracovaná ako štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. Súd uvádza, že odporkyňa v 3. rade nemohla uznať záväzok vo výške 5 132,38 eur istiny a príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 150- eur z titulu zmluvy o úvere zo dňa 21.11.2005, pretože v čase, kedy malo dôjsť k uznaniu tohto záväzku vzhľadom na ust. § 565 Obč. zák.

záväzok v takejto výške splatný byť nemohol. Aj pre platnosť dohody o uznaní záväzku (keďže v tomto prípade nejde len o jednostranný právny úkon dlžníka) sa vyžaduje, aby nebola v rozpore so zákonom. Údajná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je jej predkladateľom /dodávateľom/ formulovaná tak, že v príslušenstve pohľadávky podľa zmluvy bude príslušenstvo vyčíslené pri vystavení splátkového kalendára, resp. po zaplatení nákladov a istiny. Takto naformulovaný právny úkon ako prejav vôle, smerujúci k vzniku uznania záväzku je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný a neplatný je aj pre nedostatok vôle odporkyne 3/ pristúpiť k záväzku odporcu. Neplatnosť dohody spôsobil pri tom navrhovateľ, ktorý bol voči druhej strane predkladateľom tejto dohody. Odporkyňa 3/ je neznalá práva, práva nepozná. Vo veci to bolo aj preukázané výpoveďou odporkyne v 3. rade, ktorá nepozná a ani v čase podpísania uznania záväzku nevedela aký právny význam má inštitút premlčania v občianskom práve, teda že právo môže byť vykonané prvý raz, keď vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu a ide o oslabenie vymožitelnosti práva, uplatneného v súdnom konaní, ak je dlžníkom vznesená námietka premlčania nároku veriteľa. Odporkyňa mala uznať dlh bez toho, žeby podľa § 558 OZ / citácia § 588 OZ : „Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.“/ vedela, že dlh je premlčaný v trojročnej lehote. Uznaný môže byť aj dlh premlčaný. Takéto uznanie však zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre jeho omyl skutkový alebo právny, napr. že nepoznal ustanovenia o premlčaní a ich právny význam, nevyvoláva uznanie žiadne právne účinky. Navrhovateľ si musel byť vedomý skutočnosti, že dáva uznávať práva neznej odporkyne premlčaný dlh. Pre nedostatok vedomosti odporkyne o účinkoch premlčania uznanie záväzku odporkyňou by bol jej právny úkon neúčinný.

K „Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku“ v časti 3. forma splatenia záväzku nie je uvedená výška splátky, ani počet splátok a ani dátum prvej splátky. Právny úkon dohody o uzavretí splátkového kalendára je aj v tejto časti neplatný pre jeho neurčitosť. Nedá sa oddeliť splatnosť a výška splátky, takýto právny úkon daný dohody je neplatný a nevykonateľný. Praktiky navrhovateľa ohľadom zmeny výšky splátok v neprospech spotrebiteľa a akoby dohodovania podmienok splátok, uznania záväzku a kvázi dohodovania rozhodcovskej doložky, prípadne pristúpenia ďalšej osoby k dlhu dlžníka sú súdu známe aj z iných súdnych konaní, týkajúcich sa spotrebiteľov, napr. vo veci OS Skalica sp. zn. 3C/200/2012 alebo napríklad z veci OS Skalica sp. zn. 3C/196/2012. Súd má za to, že navrhovateľ by ani nepreukázal dohodu s odporkyňou v 3. rade o výške splátok. Aby bola splátka dohodnutá, vyžaduje sa k nej zhodný prejav vôle najmenej dvoch strán. Nekalým praktikám používaným navrhovateľom voči spotrebiteľom nasvedčuje aj to, že síce dal do formulára „dohody“ o splátkovom kalendári a uznaní záväzku formuláciu o vážnosti, určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, ale táto v skutočnosti v zmysle práva naplnená nebola a taktiež neplní z „dohody“ ním tam dané ustanovenie, že dohoda je vyhotovená v potrebnom počte rovnopisov, pre každého účastníka zmluvy po jednom rovnopise. Súd pokiaľ prejednal nie nezanedbateľné množstvo vecí, v ktorých sa odvoláva navrhovateľ na dôkaz, ním označovaným za dohody uzavreté s odporcami / zo spotrebiteľských zmlúv spotrebiteľmi/, nestretol sa ešte ani s jedným prípadom, v ktorom by odporca, resp. odporcovia potvrdili, že im dohody boli aj odovzdané. Naopak tvrdili, že pravdepodobne osoba, ktorá má byť podľa poznatkov súdu z jeho úradnej činnosti pravdepodobne zástupcom navrhovateľa tlačivá pred nimi v časti výšky splátok vypisovala rukou, avšak až z listinného dôkazu / Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku/, doručeného im súdom zistili, že v tlačive sú strojom doplnené údaje, najmä o výške splátky a jej splatnosti, ktorú vôbec nedohodli. Navrhovateľ k návrhom prikladá na dôkaz fotokópie Dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, nie originály, skutočne vyhotovené a podpísané v listine označenými za účastníkov a súd vyvodil na základe zistení z jeho rozhodovacej činnosti aj v prejednávanej veci, že navrhovateľ dopisuje údaje do listiny svojvoľne, bez skutočnej dohody s druhou stranou či treťou stranou. Chýba tak prejav vôle druhej strany k vzniku právneho úkonu, ktorý zamýšľal navrhovateľ vyvolať ohľadom časti dohody, nazvanej Forma splatenia záväzku. Súd má za to, že pre nedostatok vôle na strane odporkyne pristúpiť k dlhu dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nevznikla a odporkyňa ňou nemôže byť viazaná. Po preskúmaní „Dohody a uznania záväzku“ súd ďalej zistil, že je pochybná aj výška dlhu, ktorý mala odporkyňa uznať. Navyše navrhovateľ dal do „dohody“ ustanovenie, podľa ktorého ho nezaväzuje ani splátkový kalendár odporkyne zaslať. Otázne je potom, odkiaľ mala mať odporkyňa 3/ vedomosť, koľko má platiť za príslušenstvo a z čoho s ohľadom na ustanovenie § 121 ods. 3 OZ príslušenstvo pozostáva.

Súd ohľadom formulára, predtlaču Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku považuje tiež za potrebné uviesť, že navrhovateľ pristupuje k ich predkladaniu spotrebiteľom doslova „náborovo“, o čom svedčí zistenie súdu aj z jeho rozhodovacej činnosti, pretože všetky dohody, s ktorými sa súd v rozhodovacej činnosti vo svojom územnom obvode oboznámil, majú tie isté znaky a sú podpísované IP č. 11 a vyhotovené iba za tým účelom, že navrhovateľovi je známe, že jeho pohľadávky nadobudnuté zo zmlúv o postúpení pohľadávok sú zväčša premlčané. Prieči sa potom dobrým mravom a je obchádzaním práva, ak dáva navrhovateľ iba z dôvodu, aby sa v súdnom konaní domohol premlčanej pohľadávky, podpisovať listinu, označenú za Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku v znení, ako súd uviedol v texte odôvodnenia rozsudku vyššie, navyše s podmienkami, ktoré zvyčajne spotrebiteľ v hmotnej núdzi pre výšku splátky a krátkosť jej splatnosti, podmienky, danej do predtlačenej dohody navrhovateľom, neprímerane pre spotrebiteľa krátkej lehoty na splnenie s tým, že neuhradením prvej splátky sa stáva splatný celý dlh, čím navrhovateľ nesleduje nič iné, iba podať proti dlžníkovi na základe „dohody a uznání záväzku“ po nastaní splatnosti návrh na súd. Občianskoprávne vzťahy vznikajú z právnych úkonov alebo iných skutočností, s ktorými zákon vznik týchto vzťahov spája a v občianskoprávnych vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie. Môžu si vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť / podstať ustanovenia § 2 OZ/, inak treba právne úkony, z ktorých výkon práv a povinností vyplývajú z občianskoprávnych vzťahov bez právneho dôvodu zasahuje do práv a oprávnených záujmov iných alebo je v rozpore s dobrými mravmi, nepožíva súdnu ochranu. O dobrých mravoch vo všeobecnosti platí, že ide o pravidlá morálneho charakteru, všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Činnosť, namierená proti súhrnu určitých etických pravidiel a noriem v spoločnosti uznávaných je činnosťou proti dobrým mravom a podľa názoru súdu sa jej dopúšťa aj navrhovateľ. Celý právny úkon „Dohody“, vrátane rozhodcovskej doložky, ktorá svojím obsahom je spôsobilá poškodiť odporkyňu, respektíve v kontexte s odôvodnením rozsudku, že „dohody“ predkladá navrhovateľ značnému množstvu spotrebiteľov, má súd za neplatný pre jeho obsah, účel, obchádzanie zákona a taký, ktorý sa prieči dobrým mravom.

Za neplatnú má súd aj „dohodu o splátkovom kalendári“, v ktorej sú uvedené podmienky predčasnej splatnosti. Veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúcim dňom po vzniku právneho vzťahu, dohodnutého na dobu neurčitú, ktorá je tiež trojročná, pretože uznanie dlhu odporkyňou pre neznalosť právnych účinkov vyvolávajúcich premlčanie by bol právny úkon odporkyne 3/ neúčinný. V prípadoch, keď splnenie dlhu je stanovené na presne určenú dobu, tak so zročnosťou dlhu je spojený aj začiatok plynutia akejkoľvek dĺžky premlčacej doby, ustanovenej Občianskym zákonníkom, či trojročnej alebo kratšej či dlhšej. Súd skoršie v odôvodnení rozsudku uviedol s odkazom na § 563 OZ súvislosť medzi splatnosťou a časom splnenia záväzku - dlhu, ak nebol čas dohodnutý. Zo zistení, popísaných v časti zdôvodnenia ohľadom ustanovenia § 563 OZ treba vyvodiť, že veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a takáto právna skutočnosť v konaní zistená nebola a nebola preukázaná v zmysle § 565 ani dohoda alebo existencia rozhodnutia, v ktorom by bolo určené, že pri plnení v splátkach sa dáva možnosť veriteľovi žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Uznanie záväzku odporkyňou by bolo neplatné, veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol požiadať o splnenie dlhu a začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúcim dňom po vzniku právneho vzťahu, dohodnutého na dobu neurčitú, ktorá je tiež trojročná, pretože uznanie dlhu odporkyňou by bolo pre neznalosť právnych účinkov vyvolávajúcich premlčanie právny úkonom odporkyne neúčinným.

Pri trovách konania súd poukazuje na § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v zásade úspešným účastníkom sporového konania patrí náhrada ich účelne vynaložených trov, vzniknutých im na úspešné bránenie práva. Predpokladom rozhodnutia o trovách konania je podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., aby ich účastník uplatnil za podmienok stanovených v tomto ustanovení. Keďže si úspešní odporcovia v 1. až 3. rade náhradu trov konania neuplatnili, nevyčísľili ich, súd rozhodol, že sa im napriek ich úspechu v konaní náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v štyroch vyhotoveniach.

Odvolaie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolaie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).